

ประตูกานท์

ประตูกานท์

ม.ล.ปนัดดา ตีพิมพ์ ภาณุมาศ¹

ในช่วงพุทธศักราช 2549 คงจะไม่มีเรื่องใดที่อยู่ในความสนใจของประชาชนชาวไทยไปมากกว่างานฉลองพระราชพิธีเฉลิมราชสมบัติเป็นปีที่หกสิบ และในปีหน้า พุทธศักราช 2550 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็จะเจริญพระชนมายุ 80 พรรษา ซึ่งคนไทยทั้งประเทศก็คงได้ร่วมเฉลิมฉลองในงานมงคลดังกล่าวกันอีก ในปีนี้ ข้าพเจ้าเป็นหนึ่งในหกล้านคนของประชาชนที่ไปชมงานที่เมืองทองธานี มีภาพหลายภาพที่น่าประทับใจไม่รู้ลืม บางภาพก็มีผู้บรรยายความรู้สึกของคนที่ได้เห็นภาพนั้นๆ เช่น ภาพที่ทรงโน้มพระองค์ลงรับดอกบัวเหี่ยวๆ จากมือหญิงชรา เป็นต้นและเช่นกันมีบางภาพที่ข้าพเจ้าประทับใจมากในฐานะข้าแผ่นดินคนหนึ่ง จึงอยากบรรยายความรู้สึกบ้างขอให้ท่านผู้อ่านลองทายว่าเป็นภาพใด เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนคงเคยเห็นภาพนี้แล้ว

พระเสโทไหลบ่าปลายนาสิก
เรื่องระริกสะท้อนฉายแห่งสายสุรย์
ฉลองพระองค์ไซกซ์ัดเกินอรรถูล
อ้อมพระกรยังเพิ่มพูนแผ่นดินไทย
พระดัชนีชี้ชัดดังตรัสว่า
ทั่วอาณาไทยประเทศเขตไหนไหน
หากพระบาทยาตราเยื้องไปเบื้องใด
ความสุขไซ้ระจะประทับซึมซับจินต์
เป็นภาพอันมันประทับใจราษฎร์
ก็ภพชาติยังหวนให้ใจถวิล
สมนามา “พลังแรงแห่งแผ่นดิน”
เทอดคุณินทร์ขอพระองค์ “ทรงพระเจริญ”

และเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2549 ข้าพเจ้าก็เป็นอีกคนหนึ่ง ในจำนวนนับล้านคนที่ร่วมในพิธีออกมหาสมาคมที่สี่หับฐรพระที่นั่งอนันตสมาคม ออกกบ้นที่ความรู้สึกไว้เป็นสักขี ดังนี้

“การเดินทางของหัวใจที่เที่ยงแท้”
ช่านกระแเสเสียงแผ่วพลิวหวิวหวิวไหว
“ลานพระรูปฯ” สีเหลืองว่านตระการใจ
ทั่วถิ่นไทยเหลืองก็แน่นเฉกเช่นเดียว
พระสุรเสียงใกล้ที่เที่ยงวันในวันนั้น
ยังตรึงมั่นในหัวใจไฟแลเหลียว
สายใจไทยผสานผสมยิ่งกลมเกลียว
เพราะยึดเหนี่ยวพระมหากรุณาธิคุณ
เพียงพระโอษฐ์ที่ตรัสตอบว่าขอบใจ
เพียงพระหัตถ์ที่โบกให้อังอุบอุ่น
เพียงพระสรวลที่สดใสละไมละมุน
คือแรงหนุนให้ทำดีชั่วชีวิต
น้ำตาไทยไหลหลังทั้งแผ่นดิน
“ทรงพระเจริญ” ยังได้ยืนอยู่ในจิต
และทุกครั้งทีหวนทวนมาคิด
ยังนิมิตภาพนั้นไว้อยู่ในจินต์
ความจริงรักจักมีสิ้นแม้ดินถม
ความภักดีแม่หมดลมมิหมดสิ้น
จิตวิญญาณ์ชาวประชาข้าแผ่นดิน
ต่อคุณินทร์กว่าจงรักเกินภักดี

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์